

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-401 -252

15 / 1 / 2013

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 5/3/2012 tarihinde kararlaştırılan "Ceza İnfaz Kurumları Güvenlik Hizmetleri Kanunu Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

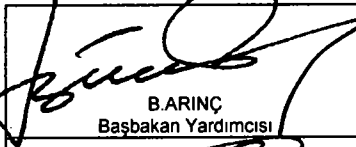
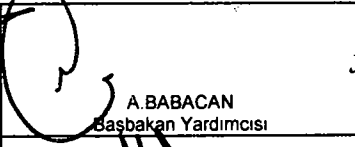
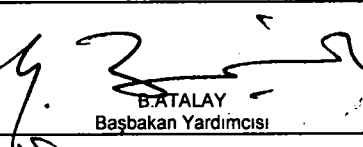
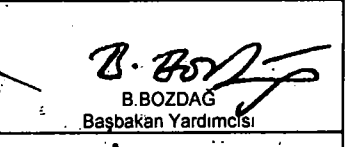

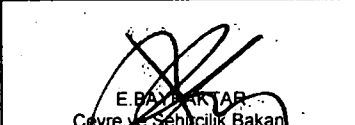
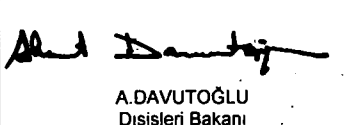
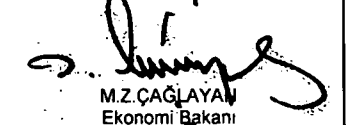
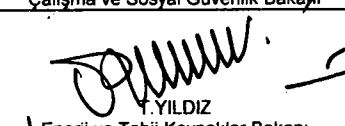

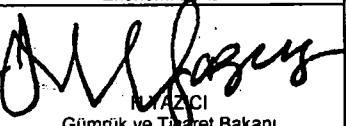
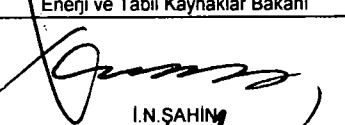

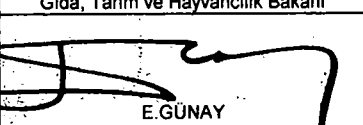
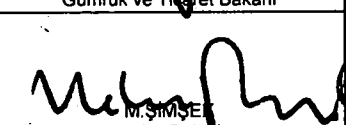
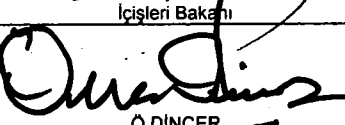
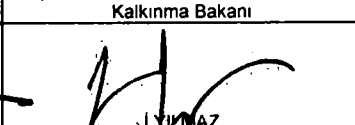

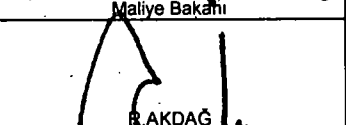
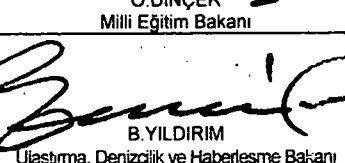
T/ 493

Yürütme

MADDE 22- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı	 A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	 B. ATALAY Başbakan Yardımcısı	 B. BOZDAĞ Başbakan Yardımcısı
 S. ERGİN Adalet Bakanı	 F. BAHİN Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	 E. BAĞIŞ Avrupa Birliği Bakanı	 N. ERGÜN Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
 F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 E. BAYRAKTAR Çevre, Şehircilik ve İklim Bakanlığı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 M. Z. ÇAĞLAYAN Ekonomi Bakanı
 T. YILDIZ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 S. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	 M. M. EKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	 M. AZICI Gümrük ve Ticaret Bakanı
 İ. N. ŞAHİN İçişleri Bakanı	 C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	 E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	 M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
 Ö. DİNÇER Millî Eğitim Bakanı	 İ. YILMAZ Millî Sanayî Bakanı	 V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı
 B. YILDIRIM Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

Dosya No.

101-401
339

CEZA İNFAZ KURUMLARI GÜVENLİK HİZMETLERİ KANUNU TASARISI

Amaç

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; ceza infaz kurumları ile tutukevlerinin güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesine ilişkin esas ve usulleri düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2- (1) Bu Kanun; ceza infaz kurumları ile tutukevlerinde güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesini, güvenlik hizmetlerinde görev alacak personelin unvan, görev, yetki ve sorumlulukları ile diğer hususları kapsar.

Tanımlar

MADDE 3- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Bakanlık: Adalet Bakanlığını,
- b) Bedenî kuvvet: Güvenlik görevlilerine direnen kişilere karşı veya eşya üzerinde doğrudan doğruya kullanılan gücü,
- c) Dış güvenlik görevlisi: Kurum müdürü ile dış güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde görevlendirilen; ceza infaz kurumu müdür yardımcısı, idare memuru, infaz ve koruma başmemuru, infaz ve koruma memuru ile şoförü,
- ç) Dış güvenlik hizmetleri: Kurumların veya kurumların toplu olarak bulunduğu kampüsler ile eklentilerinin dış güvenliğinin sağlanması, hükümlü ve tutukluların her ne sebeple olursa olsun kurum dışına çıkarılmaları ve kurum dışında muhafazaları ile hazır edilmeleri ve Bakanlık tarafından ilgili mevzuat çerçevesinde verilen sevk ve nakil talimatlarına ilişkin hizmetleri,
- d) Genel Müdürlük: Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünü,
- e) Güvenlik görevlisi: İç ve dış güvenlik görevlilerini,
- f) Güvenlik hizmetleri: İç ve dış güvenlik hizmetlerini,
- g) İç güvenlik görevlisi: Kurum müdürü ile iç güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde görevlendirilen; ceza infaz kurumu müdür yardımcısı, idare memuru, infaz ve koruma başmemuru ile infaz ve koruma memurunu,
- ğ) İç güvenlik hizmetleri: Hükümlü ve tutukluların günlük yaşamları ve infaz işleri ile iyileştirme faaliyetlerinin devamı, kurum içerisindeki güvenlik ve disiplinin sağlanması, firarların önlenmesi için gözetim ve denetime ilişkin hizmetleri,
- h) Kurum: Ceza infaz kurumları ile tutukevlerini,
- ı) Kurum müdürü: Kurumun en üst amirini,
- i) Maddî güç: Güvenlik görevlilerine direnen kişilere karşı veya eşya üzerinde bedenî kuvvetin dışında kullanılan kelepçe, cop, basınçlı su, göz yaşartıcı gazlar veya tozlar, fizikî engeller, güvenlik köpekleri ile sair hizmet araçlarını, ifade eder.

Kurumların güvenliğinde gözetilecek ilkeler

MADDE 4- (1) Kurumların güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 2 ila 7 nci maddelerinde belirtilen ilkeler gözönünde bulundurulur.

Güvenlik hizmetlerinin yürütülmesinde sorumluluk

MADDE 5- (1) Güvenlik hizmetlerinin yürütülmesinden kurum müdürü sorumludur.

(2) Kurumların toplu olarak bulunduğu kampüslerdeki ortak alanlar ve kampüs dışındaki eklentilerinin güvenlik hizmetleri ile bu kampüslerde yapılacak sevk ve nakillerin koordinasyonu Genel Müdürlükçe görevlendirilen bir kurum müdürlüğü tarafından yapılır.

(3) Müdürlük teşkilatı bulunmayan ceza infaz kurumlarının yönetim ve güvenlik hizmetleri Genel Müdürlükçe belirlenecek kurum müdürlüğü tarafından yerine getirilir.

Daire başkanlıkları

MADDE 6- (1) Bu Kanunda belirtilen görevleri yerine getirmek üzere, Genel Müdürlük bünyesinde İç Güvenlik Daire Başkanlığı ile Dış Güvenlik Daire Başkanlığı kurulmuştur.

(2) Daire başkanlıkları; birer daire başkanı, yeteri kadar tetkik hâkimi, diğer personel ve en az altışar şube müdürlüğünden oluşur.

(3) İç Güvenlik Daire Başkanlığı, kanunlarda belirtilen iç güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinden, Dış Güvenlik Daire Başkanlığı ise kanunlarda belirtilen dış güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinden sorumludur.

Güvenlik görevlilerinin görev ve yetkileri

MADDE 7- (1) Dış güvenlik görevlilerinin görev ve yetkileri şunlardır:

a) Dış güvenlik hizmetlerini yerine getirmek.

b) Talep edilmesi halinde açık ceza infaz kurumları ile çocuk eğitimevlerinden kapalı ceza infaz kurumlarına yapılacak hükümlü ve tutuklu nakillerini gerçekleştirmek.

c) Hükümlü ve tutukluların nakledildiği araçlar, sağlık kurum ve kuruluşlarında hükümlü ve tutukluların kalması için tahsis edilen yerler ile diğer ilgili yerlerde arama ve kontrol yapmak.

ç) İç güvenlik görevlilerinin yetersiz kaldığı, doğal afet, yangın, isyan, firar, firara teşebbüs, kurumlarda asayiş ve düzeni önemli ölçüde bozan yaygın direniş ve şiddet hareketleri, silahlı çatışma veya benzeri ciddi tehlike yaratan hallerde, kurum müdürünün, yokluğunda kurumda bulunan en üst amirin gerekli görmesi durumunda kurum içerisine girerek kurumun iç güvenliğini sağlamak, asayiş ve düzeni yeniden tesis etmek.

d) Hükümlü ve tutukluların sevk, nakil ve duruşmaları sırasında veya buldukları yerde meydana gelen olaylarda, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda belirtilen koşullara uygun yakalama yapmak.

e) Kurum müdürünün gerekli görmesi halinde kurum içerisindeki aramalara katılmak.

f) Kuruma girişlerde ve gerektiğinde çıkışlarda arama yapmak.

g) Genel ceza mahkemelerince tutuklanmış olup da, askerî cezaevi ve tutukevlerinde bulunan asker kişilerin her türlü sevk ve nakil işlemlerini gerçekleştirmek.

ğ) Kanunlarla verilen diğer görevleri yerine getirmek.

(2) İç güvenlik görevlilerinin görev ve yetkileri şunlardır:

a) Kurumların iç güvenlik hizmetlerini yerine getirmek.

b) Açık ceza infaz kurumları ile çocuk eğitimevlerinden kapalı ceza infaz kurumlarına yapılacak hükümlü ve tutuklu nakillerini gerçekleştirmek.

c) Kurumlarda arama yapmak.

ç) Kanunlarla verilen diğer görevleri yerine getirmek.

(3) Güvenlik görevlileri tarafından, kurumlarda ve ilgili yerlerde olağan veya olağanüstü aramalar sırasında bulunan ve suç teşkil eden veya delil olabilecek eşya ile suç teşkil etmemekle birlikte hükümlü, tutuklu veya personel bakımından tehlike doğurabilecek ya da yasaklanmış eşya koruma altına alınır ve Cumhuriyet başsavcılığına gecikmeksizin bildirilir.

(4) Kurumlarda suç işlenmesi halinde, yetkili ve görevli Cumhuriyet savcısının emri alınıncaya kadar olay yeri ve deliller koruma altına alınır.

Güvenlik görevlilerinin çalışma esas ve usulleri

MADDE 8- (1) Güvenlik görevlileri, nöbet ve vardiya usulü ile çalıştırılır.

(2) Güvenlik görevlilerinin çalışma esas ve usulleri, görevlendirilmeleri, görev süreleri, iç ve dış güvenlik hizmetlerine geçiş koşulları, dış güvenlik hizmetlerinde görevlendirileceklerde aranacak yaş, sağlık, eğitim ve diğer şartlar yönetmelikle düzenlenir.

(3) Dış güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesi sırasında ihtiyaç duyulması halinde iç güvenlik görevlileri, kurum müdürü tarafından, geçici olarak dış güvenlik hizmetlerinde görevlendirilebilir. Bu şekilde geçici olarak görevlendirilenler, dış güvenlik görevlisinin sahip olduğu hak ve yetkileri kullanır.

Görevlendirme ve çalıştırma yasağı

MADDE 9- (1) İnfaz ve koruma başmemurları, infaz ve koruma memuru ile şoförler, adli yargı ilk derece mahkemesi adalet komisyonlarınca, kurum dışında başka bir görevle görevlendirilemez ve çalıştırılmazlar.

Zor kullanma yetkisi

MADDE 10- (1) Güvenlik görevlileri, kanunlarla verilen görevleri yaparken; isyan, direniş, firar, firara teşebbüs veya asayiş bozan benzeri olayların ortaya çıkması halinde, bu olayların önlenmesi, saldırının veya saldırıda bulunanların etkisiz hale getirilmesi, direnişin sona erdirilmesi amacıyla veya kanuna uygun bir emrin ifası sırasında aktif veya pasif direniş gösterilmesi halinde zor kullanmaya yetkilidir.

(2) Zor kullanma yetkisi kapsamında, asayiş bozan olaylar veya direnmenin kapsam ve derecesine göre, asayiş bozanları veya direnenleri etkisiz hale getirecek şekilde kademeli olarak artan oranda bedenî kuvvet veya maddî güç kullanılabilir.

(3) Zor kullanmadan önce, ilgililere asayiş bozan tutum ve davranışlarına ya da direnmeye devam etmeleri halinde; doğrudan doğruya zor kullanılacağı uyarısı yapılır. Ancak, asayiş bozan olayların veya direnmenin niteliği, kapsam ve derecesi gözönünde bulundurularak uyarı yapılmadan da zor kullanılabilir.

(4) Acil hallerde güvenlik görevlileri, zor kullanma yetkisi kapsamında asayiş bozan olayları sona erdirmek veya direnmeyi etkisiz kılmak amacıyla, kullanacağı araç ve gereç ile kullanacağı zorun derecesini kendisi takdir eder. Diğer hallerde, kurum müdürünün, yokluğunda kurumda bulunan en üst amirin talimatı doğrultusunda hareket edilir.

(5) Güvenlik görevlileri, kendilerine, kuruma, kurumların toplu olarak bulunduğu kampüsler ile eklentilerine, nakil aracına, hükümlü ve tutuklulara veya diğer görevlilere yönelik bir saldırı karşısında, zor kullanmaya ilişkin koşullara bağlı kalmaksızın, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun meşru savunma ve zorunluluk hallerine ilişkin hükümleri çerçevesinde savunmada bulunurlar.

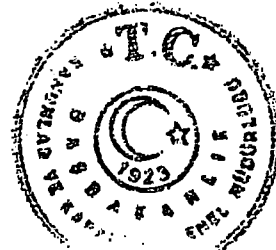
(6) Sevk ve nakiller sırasında hükümlü ve tutuklulara kelepçe takılması da dahil olmak üzere her türlü tedbir alınır.

Silah taşıma ve bulundurma yetkisi

MADDE 11- (1) Güvenlik görevlileri, ateşli silah bulundurabilir veya taşıyabilirler.

(2) Dış güvenlik görevlilerine bedeli mukabilinde zati demirbaş silah verilir.

(3) 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrası, güvenlik görevlileri hakkında da uygulanır.

(4) Bu Kanun hükümlerine göre silah taşıma yetkisine sahip bulunanlara ait silahların taşınması ve bulundurulmasına ilişkin düzenlenecek kağıtlar damga vergisinden ve yapılacak işlemler harçtan müstesnadır.

(5) Satılan silahların; ayrılma, ihraç ve benzeri sebeplerle geri alınma usul ve esasları ile satılma şekil ve şartları, zayi, hasar, onarım, kadro standardı dışı bırakılması, eğitim ve görevde kullanılan mermilerin bedelli veya bedelsiz temini ve diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.

Silah kullanma yetkisi ve bu yetkinin kullanılacağı durumlar

MADDE 12- (1) Güvenlik görevlileri kanunen yetkili kılındıkları haller dışında kurum içine silahla giremezler. Ancak, dış güvenlik görevlileri silahla müdahaleyi gerektiren durumlarda, kurum içerisine silahla girebilirler.

(2) Güvenlik görevlileri, kurumdaki veya kurum dışındaki görevleri sırasında;

a) Meşru savunma hakkının kullanılması,

b) Bedenî kuvvet veya maddî güç kullanarak etkisiz hale getiremediği asayiş bozan bir olay veya direniş karşısında, bu olayın önlenmesi ya da direnişin sona erdirilmesi,

c) Hükümlü ve tutuklunun, kurumdan veya nakil ve sevk sırasında bulunduğu yerden kaçmaya kalkışması ya da bu maksatla saldırıda bulunması,

ç) Korumakla görevli oldukları kurum, yer, tesis, araç ve silaha karşı saldırıda bulunulması veya kendisine teslim edilmiş kişilerin kaçırılmaya kalkışılması, bunlara karşı vuku bulacak saldırıyı başka türlü savuşturma imkânının bulunmaması,

d) Saldırı veya karşı koymaya elverişli silah, alet veya eşyaların teslimi istendiği halde, verilmeyerek direnişte bulunulması veya teslim edilmiş silah, alet veya eşyaların tekrar alınmasına teşebbüs edilmesi,

e) Kurumlarda kavga, kargaşa, direnme veya isyan çıkması, hallerinde silah kullanmaya yetkilidir.

(3) Saldırı veya tehlikenin defedilmesinde ölçülülük ve orantılılık ilkesi gözönünde bulundurulur.

(4) İç güvenlik görevlileri hiçbir şekilde kurum içerisinde ateşli silah bulunduramaz, taşıyamaz ve kullanamazlar.

Ateşli silah kullanılmasında uyulacak esaslar

MADDE 13- (1) Ateşli silah kullanılmasında aşağıda sayılan ilke ve esaslara uygun olarak hareket edilir:

a) Ateş etmek, silah kullanmada son çaredir.

b) Ateşli silah kullanmadan önce, olayın ve durumun özellikleri gözönünde bulundurularak savunmaya ilişkin aletlerle önleyici ve etkisiz duruma getirici yöntem ve araçların kullanılmasına öncelik verilir.

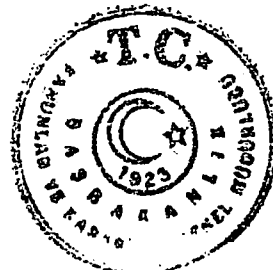
c) Diğer yöntem ve araçların kullanılması suretiyle sonuç elde edilememiş olması halinde ateşli silah kullanılabilir.

ç) Ateşli silah kullanmadan önce kişiye duyabileceği şekilde uyarıda bulunulur.

d) Kişinin uyarıyı dikkate almayarak eylemine devam etmesi halinde, önce uyarı amacıyla ateş edilir.

e) Yapılan uyarı ateşine rağmen eyleme son verilmemesi halinde, kişinin yakalanmasını sağlayacak ölçü ve oranda ateşli silah kullanılabilir.

(2) Dış güvenlik görevlisi, görevi sırasında, kendisine veya muhafaza etmekle sorumlu olduğu kuruma, hükümlü veya tutukluya karşı silahlı saldırıya teşebbüs edilmesi halinde, saldırı tehlikesini etkisiz kılacak ölçü ve oranda duraksamadan ateşli silah kullanabilir.

Soruşturma usulü ve gizlilik kuralı

MADDE 14- (1) Güvenlik görevlilerinin, görevleri sebebiyle işledikleri suçlardan dolayı, 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri uygulanmaz.

(2) Güvenlik görevlilerinin veya kolluk birimlerinin kuvvet kullanarak müdahale ettiği durumlarda, müdahalede görev alan personelin kimlik bilgileri gizli tutulur.

İşbirliği

MADDE 15- (1) Güvenlik görevlileri, kanunlarla verilen görevleri kolluk birimleri ve kamu kurum ve kuruluşlarıyla işbirliği içinde yerine getirir.

(2) Doğal afet, yangın, isyan, firar, firara teşebbüs, kurumlarda asayiş ve düzeni önemli ölçüde bozan yaygın direniş ve şiddet hareketleri, silahlı çatışma veya benzeri ciddi tehlike yaratan hallerde, kurum iç ve dış güvenlik görevlilerinin yetersiz kalması durumunda, kurumun iç veya dış güvenliğinin sağlanması ya da asayiş ve düzenin yeniden tesis edilmesine yönelik yapılması gerekenler, Cumhuriyet başsavcılığı tarafından yazılı veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde, daha sonra yazılı hale getirilmek üzere sözlü olarak mahallin en büyük mülkî amirine iletilir. Bu talepler mahallin en büyük mülkî amirinin talimatıyla kolluk birimleri ile diğer kamu kuruluşları tarafından gecikmeksizin yerine getirilir.

(3) Sevk ve nakil sırasında kolluk birimlerinin yardımına ihtiyaç duyulması halinde, kolluk birimleri tarafından gerekli yardım sağlanır.

(4) İkinci fıkra hükmüne göre yardım talep edilmesi halinde, aşağıda belirtilen esaslar uygulanır:

a) Kolluk kuvvetleri, kurumlarda güvenliğin sağlanmasında ya da asayiş veya düzenin yeniden tesis edilmesi hususunda kendi mevzuatında sahip olduğu yetkileri kullanır.

b) Güvenlik görevlileri ile kolluğun kuvvet kullanarak müdahale ettiği durumlarda; işbirliği ve koordinasyon ile olayları sona erdirmek veya direnmeyi etkisiz kılmak amacıyla görevlendirilecek personel, kullanılacak araç ve gereç ile zor kullanmanın derecesi, 10 uncu, 12 nci ve 13 üncü madde hükümleri gözetilmek ve müdahale eden kolluk görevlilerinin en üst amirinin görüşü alınmak suretiyle Cumhuriyet başsavcısı tarafından takdir edilir.

c) Kolluk görevlileri hakkında bu görevleri sebebiyle işledikleri suçlardan dolayı tabi oldukları mevzuat hükümlerine göre işlem yapılır.

Eğitim

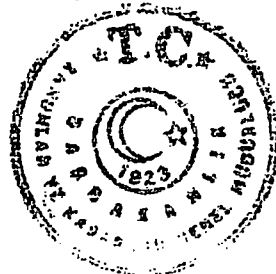
MADDE 16- (1) Güvenlik hizmetlerinde görev alacak personelin eğitimi, Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezlerinde yapılır. Ancak bu eğitim ihtiyaç halinde, masrafları Bakanlıkça karşılanmak kaydıyla, Jandarma Genel Komutanlığı veya Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından da verilebilir.

Silah, malzeme, teçhizat, araç ve gereç temini

MADDE 17- (1) Kurumların güvenlik hizmetlerinde kullanılacak silah, mühimmat, teçhizat, diğer araç ve gereçler ile güvenlik köpekleri Genel Müdürlük tarafından temin edilir.

(2) Bu Kanun hükümlerine göre alınacak silahların miktar ve cinsi, hangi güvenlik görevlilerine verileceği ve ne şekilde taşınacağı ile kayıtlarının nasıl tutulacağına ilişkin hususlar, İçişleri Bakanlığının görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

(3) İnfaz ve koruma başmemuru ile infaz ve koruma memurları resmî kıyafet giyerler. Görevi başındaki personelin ücretsiz iaşesine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

Kadro cetvelleri

MADDE 18- (1) Cezaevi müdürü kadroları iptal edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Adalet Bakanlığına ait bölümünden çıkarılmış ve güvenlik hizmetlerinde kullanılmak üzere, ekli (1), (2) ve (3) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) ve (II) sayılı cetvellerin Adalet Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

(2) Devir sürecinde, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin son fıkrası hükmü uygulanmaksızın Bakanlığa ait münhal kadrolarda değişiklik yapılabilir.

Yönetmelik

MADDE 19- (1) Bu Kanunda öngörülen ve bu Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmelikler Bakanlıkça hazırlanarak yürürlüğe konulur.

Değiştirilen ve yürürlükten kaldırılan hükümler

MADDE 20- (1) 14/6/1930 tarihli ve 1721 sayılı Hapishane ve Tevkifhanelerin İdaresi Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

(2) 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı bendinin (B) alt bendine "f) Adalet Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü emrinde görevli ceza infaz kurumu müdürü, ceza infaz kurumu müdür yardımcısı, idare memuru, infaz ve koruma başmemuru ile infaz ve koruma memurluğundan," ibaresi eklenmiştir.

(3) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa ekli (II) sayılı ek gösterge cetvelinin "4.BAŞBAKANLIK VE BAKANLIKLARDA" bölümünde yer alan "Cezaevi Müdürü" ibaresi "Ceza İnfaz Kurumu Müdürü" şeklinde değiştirilmiştir.

(4) 10/3/1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan "ceza infaz kurumları ve tutukevlerinin dış korunmalarını yapmak" ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

(5) 29/3/1984 tarihli ve 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun;

a) 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"j) Ceza infaz kurumlarının güvenlik hizmetlerini yürütmek,"

b) 36 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 36/A maddesi eklenmiştir.

"Ceza infaz kurumu müdürü

MADDE 36/A- Ceza infaz kurumlarına en az dört yıllık eğitim veren fakülte ve yüksekokullardan veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olanlar arasından yazılı ve Bakanlıkça yapılacak mülakat sınav sonucuna göre müdür yardımcısı olarak atama yapılabilir.

Ceza infaz kurumu müdür yardımcılığı yazılı ve mülakat sınavı şekil ve uygulama esasları yönetmelikle düzenlenir.

Müdür yardımcılarının kurum müdürlüğüne atanma şartları yönetmelikle düzenlenir."

(6) 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendine "Milli Savunma Bakanlığı," ibaresinden sonra gelmek üzere "Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü," ibaresi eklenmiştir.

(7) 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı alt bendine "Milli Savunma Bakanlığı," ibaresinden sonra gelmek üzere "Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü," ibaresi eklenmiştir.

(8) 29/7/2002 tarihli ve 4769 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanununun;

a) 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Bu Kanun, ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde görev yapacak personelden idare memurluğu öğrencileri ile infaz ve koruma memurluğu öğrencileri ve denetimli serbestlik müdürlüklerinde görev yapacak personelden infaz ve koruma memurluğu öğrencilerinin hizmet öncesi eğitimi ile bu kurumlarda görev yapan personelin aday memurluk, hizmet içi ve görevde yükselme eğitimlerini ve ceza infaz kurumlarının işbirliği içinde olduğu kurum ve kuruluşların eğitime ilişkin taleplerini kapsar.”

b) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Genel Müdürlüğe bağlı olarak ihtiyaç duyulan yerlerde bölge eğitim merkezi kurulabilir.”

c) 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “üç ayda” ibaresi “altı ayda” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 9 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Eğitim merkezlerinin öğretim görevlileri, Adalet Bakanlığının istemi üzerine ilgili kurum, kuruluş veya kurulun yetkili organlarınca ek görevle görevlendirilmeleri uygun görülen yeteri kadar Yargıtay ve Danıştay üyeleri, yükseköğretim kurumları öğretim elemanları, hâkim ve Cumhuriyet savcıları ile avukatlar, ceza infaz kurumları ve tutukevleri kontrolörleri, ceza infaz kurumları ve tutukevleri ile denetimli serbestlik müdürleri, doktorları, psikologları, psikiyatristleri, pedagogları, sosyal çalışmacıları, sosyologları ve öğretmenler ile alanıyla ilgili özel bilgi ve deneyime sahip diğer uzmanlardan oluşur.”

d) 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 10- Eğitim merkezlerinde hizmet öncesi eğitime, ceza infaz kurumları ile denetimli serbestlik müdürlüklerinin ihtiyacına göre ve Adalet Bakanlığınca belirlenecek sayıda merkezi sınavda başarılı olan adaylar arasından, idare memurluğu öğrenciliği için Adalet Bakanlığınca, infaz ve koruma memurluğu öğrenciliği için sınav komisyonunca yapılacak sözlü sınav ve mülakatta başarılı olanlar alınır. Adaylara eğitim süresince (3.000) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarda aylık harçlık ödenir. Bu harçlıklardan damga vergisi hariç, herhangi bir kesinti yapılmaz.

Sınav komisyonu, Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürünün onayı ile Genel Müdürlük tarafından her eğitim merkezi için kurulacak komisyonda görevlendirilen genel müdür yardımcısı veya daire başkanının başkanlığında, bir tetkik hâkimi, eğitim merkezi müdürü veya müdür yardımcısı ile eğitim merkezinin bulunduğu yerin adli yargı ilk derece mahkemesi adalet komisyonu başkanı ve Cumhuriyet başsavcısından oluşur.”

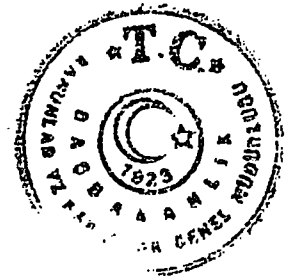
(9) 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun;

a) 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Açık ceza infaz kurumları, hükümlülerin iyileştirilmelerinde, çalıştırılmaları ve meslek edindirilmelerine öncelik verilen, firara karşı engelleri bulunmayan, sadece idarî binaları ile kurumun girişlerinde dış güvenlik görevlisi bulunan, güvenlik bakımından kurum görevlilerinin gözetim ve denetimi ile yetinilen kurumlardır.”

b) 86 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(9) Ceza infaz kurumlarındaki hükümlülerin ziyaretçileriyle görüşmeleri kayıt edilebilir. Kayıt işlemlerinin usul ve esasları yönetmelikle belirlenir.”

Dış güvenlik hizmetlerinin devri

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Kurumların dış güvenlik hizmetleri bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç beş yıl içinde, Adalet Bakanlığının talebi üzerine İçişleri Bakanlığı ile yapılacak protokolle aşamalı olarak devredilir.

(2) İçişleri Bakanlığı Jandarma Genel Komutanlığı tarafından yürütülmekte olan kurumların dış güvenlik hizmetlerinin Adalet Bakanlığına devir işlemleri sonuçlanıncaya kadar, devri yapılmayan kurumlarda dış güvenlik hizmetleri Jandarma Genel Komutanlığı tarafından yerine getirilir ve bu kurumların devir işlemleri sonuçlanıncaya kadar 2803 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

Kadro iptal ve ihdasının uygulanması

GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu Kanunla kadroları kaldırılan cezaevi müdürlerinden; cezaevi müdürü görevini yürütmekte olanlar ceza infaz kurumu müdürü kadrolarına, ikinci müdür görevini yürütmekte olanlar ceza infaz kurumu müdür yardımcısı kadrolarına atanmış sayılırlar.

(2) Bu madde uyarınca yeni bir kadroya atanan personelin atandıkları yeni kadroların aylık, ek gösterge ve her türlü zam ve tazminatlar ile diğer malî hakları (fazla çalışma ücreti ile fiilen yapılan ek ders karşılığı alınan ücretler hariç) toplamı net tutarının, eski kadrolarına bağlı olarak en son ayda almakta oldukları aylık, ek gösterge, her türlü zam ve tazminatları ile diğer malî hakları (fazla çalışma ücreti ile fiilen yapılan ek ders karşılığı alınan ücretler hariç) toplamı net tutarından az olması halinde aradaki fark, farklılık giderilinceye kadar atandıkları kadroda kaldıkları sürece, herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın tazminat olarak ödenir.

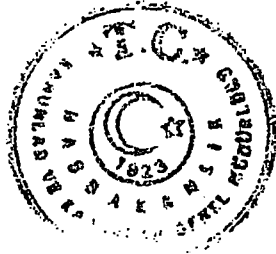
(3) Bu Kanun ile Adalet Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatına ihdas edilen kadrolardan güvenlik hizmetlerinde kullanılmak üzere 4.000 adedine 6363 sayılı 2013 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunundaki sınırlara tabi olmadan açıktan veya naklen atama yapılabilir.

Atıflar

GEÇİCİ MADDE 3- (1) Diğer mevzuatta cezaevi müdürüne yapılmış atıflar ceza infaz kurumu müdürüne yapılmış sayılır.

Yürürlük

MADDE 21- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

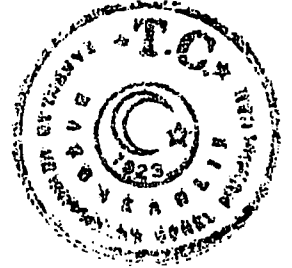

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLAT : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN
(MESLEK MENSUPLARI)

<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>SERBEST KADRO ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
Genel Müdür Yardımcısı	1	2	2
Daire Başkanı	1	2	2
Tetkik Hâkimi	4	10	10
TOPLAM		14	14

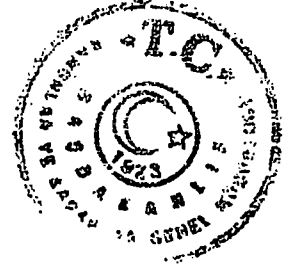

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLAT : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>SERBEST KADRO ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
GİH	Şube Müdürü	1	4	4
GİH	Şube Müdürü	2	6	6
GİH	Şube Müdürü	3	6	6
GİH	Şef	5	4	4
GİH	Şef	6	6	6
GİH	Şef	7	6	6
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	10	10
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	10	10
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	10	10
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	10	10
GİH	Memur	6	10	10
GİH	Memur	7	10	10
GİH	Memur	8	10	10
GİH	Memur	9	10	10
	TOPLAM		112	112

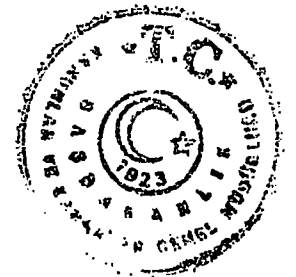

(3) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLAT : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>SERBEST KADRO</u> <u>ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdürü	1	250	250
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdürü	2	70	70
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdürü	3	70	70
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdürü	4	90	90
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdürü	5	10	10
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdürü	6	10	10
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdür Yardımcısı	1	400	400
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdür Yardımcısı	2	260	260
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdür Yardımcısı	3	310	310
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdür Yardımcısı	4	280	280
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdür Yardımcısı	5	290	290
GİH	Ceza İnfaz Kurumu Müdür Yardımcısı	6	160	160
GİH	İdare Memuru	5	50	50
GİH	İdare Memuru	6	50	50
GİH	İdare Memuru	7	50	50
GİH	İdare Memuru	8	200	200
GİH	İdare Memuru	9	250	250
GİH	İnfaz ve Koruma Memuru	5	3.940	3.940
GİH	İnfaz ve Koruma Memuru	9	7.000	7.000
GİH	İnfaz ve Koruma Memuru	10	7.000	7.000
GİH	İnfaz ve Koruma Memuru	11	7.000	7.000
GİH	Memur	5	50	50
GİH	Memur	6	50	50
GİH	Memur	7	50	50
GİH	Memur	8	50	50
GİH	Memur	9	30	30
GİH	Memur	10	30	30
GİH	Şoför	10	250	250
GİH	Şoför	11	245	245
TH	Teknisyen	9	145	145
TH	Teknisyen	10	180	180
TH	Teknisyen	11	175	175
	TOPLAM		28.995	28.995

GENEL GEREKÇE

Cezaların infazı, bir suç karşılığında ceza mahkemelerince verilen hürriyeti bağlayıcı ceza ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi olarak tanımlanmaktadır. Bu nedenle infaz, ceza yargılamasının tamamlayıcı bir unsurudur. İnfaz sisteminin temel amacı, toplumu korumak ve işledikleri suçla toplumsal yaşama karşı uyumsuzluk göstermiş ve yargı organlarınca suçluluğu tespit edilmiş kişilerin, iç dünyalarına nüfuz ederek uygun bir iyileştirme rejimine tabi tutulmak suretiyle topluma yeniden kazandırılmalarını, yeniden suç işlemelerini önleyici etkenleri güçlendirerek toplumla uyumlu bir kişi haline gelmelerini sağlamaktır.

Bu amaca ulaşabilmek için iyileştirme çalışmalarının sağlam temellere dayandırılması ve ceza infaz kurumlarında aynı zamanda çeşitli faaliyetlerin gerçekleştirilmesi gerekmektedir. İnfaz kurumlarını yönetecek idareciler, yetişmiş personel ve uzmanlar ile uygun fiziksel tesisler, sağlık tedbirleri, uygun besin, giyim, dışarı ile sağlıklı ve düzenli ilişkiler, eğitim ve öğretim, sportif, meslekî ve sanatsal çalışmalar, tahliye öncesi ve sonrasına ilişkin faaliyetler, asayiş ve güvenlik tedbirleri, iyileştirme çalışmalarının başlıca araçlarıdır. Ancak, ceza infaz kurumlarında eğitim ve iyileştirme çalışmalarının başarısı öncelikle kurumlarda iç ve dış güvenliğin sağlanmasına bağlıdır.

Kurumların iç ve dış güvenliğinin sağlanması; birbirleriyle yakından ilgili, birbirini sürekli olarak etkileyen ve tamamlayan faaliyetler olup, bu göreve ilişkin yetki ve sorumluluğun bir otoriteye verilmesi, çalışmaların tek elden yürütülmesi, hizmette etkinlik ve verimliliğin sağlanması bakımından zorunlu bulunmaktadır.

Uygulamada, kapalı ceza infaz kurumlarında, iç güvenlik hizmetleri Adalet Bakanlığınca, dış güvenlik hizmetleri ise İçişleri Bakanlığı Jandarma Genel Komutanlığınca yerine getirilmektedir. Ayrıca, hükümlü ve tutukluların sevk, nakil, duruşmada hazır bulundurulması veya hastanede muhafaza edilmesi gibi işlemler de Jandarma Genel Komutanlığı tarafından yapılmaktadır.

İç güvenlik hizmetlerinde temel amaç, tutukluluğun veya cezaların infazının disiplin ve düzen içerisinde yerine getirilerek, hükümlü ve tutukluların can güvenliklerinin sağlanmasını, muhafaza edilmelerini, kendilerine veya başkalarına zarar vermeleri ile rehin alma ve ayaklanma gibi olayların önüne geçilmesini sağlamaktır. Dış güvenlik hizmetlerindeki temel amaç ise, hükümlü ve tutukluların firar etmelerinin engellenmesi, dışarıdan kuruma yapılacak saldırıların önlenmesi, kurum dışında hükümlü ve tutukluların muhafazası ve can güvenliğinin sağlanmasıdır. Dış güvenlik personeli, silahlı bir güç iken, iç güvenlik personeli silahsızdır.

İç güvenlik personelinin yetersiz kaldığı durumlarda yetkililerin çağrısı ile dış güvenlik personeli, tek başına veya diğer güvenlik güçleriyle birlikte kurumlara girerek olaylara müdahalede bulunabilmektedir.

Jandarma, kurumların dış koruma görevini yerine getirmek dışında mülkî, adlî ve askerî görevleri de olan genel bir kolluk gücüdür. 1/12/1937 tarihli ve 7756 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Jandarma Teşkilât ve Vazife Nizamnamesiyle, Adalet Bakanlığınca muhafaza teşkilatı kuruluncaya kadar jandarmaya geçici olarak verilen ceza infaz kurumlarının dış korumasını yapma görevi, 10/3/1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanununun 7 nci maddesiyle jandarmanın mülkî görevleri arasında sayılmıştır. Bu şekilde, ceza infaz kurumlarının iç ve dış güvenlik hizmetlerinin farklı bakanlıklara bağlı personel tarafından yerine getirilmesi; kurumlarda iki başlılığa, mevzuatın farklı yorumlanmasına, hükümlü ve tutuklular ile ziyaretçilerin iki ayrı yerde aranması gibi mükerrer işlemlere ve gereksiz yazışmalara neden olmakta, ayrıca, sevk ve nakil gibi hizmetlerin yerine getirilmesinde koordinasyon sorunlarına yol açabilmektedir.

Mukayeseli hukukta, örneğin Avusturya, Almanya, İsviçre, İsveç, Norveç, Danimarka, Hollanda ve Finlandiya gibi ülkelerde ceza infaz kurumlarının iç ve dış güvenlik

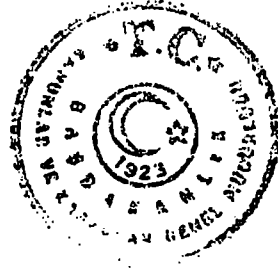

hizmetleri Adalet Bakanlığınca yerine getirilmekte olup, adli görev kapsamında değerlendirilmektedir.

Ceza infaz kurumlarında son yıllarda; koğuş sisteminden oda sistemine geçilmek suretiyle gerçekleştirilen fiziksel dönüşüm, mekanik, fizikî ve elektronik güvenlik sistemlerinin geliştirilmesi, ceza infaz kurumları personel eğitim merkezlerinin açılması ve bu yolla personele hizmet öncesi ve hizmet içi eğitim verilmesi imkânları geliştirilmiştir.

Sağlanan bu gelişmelerle, dış güvenlik hizmetlerini yerine getirme kapasitesine ulaşan Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğüne, Tasarıyla kurumların dış güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesi görevi verilerek, jandarmanın genel kolluk gücü olarak asli görevine dönmesi imkânı sağlanmış olacaktır. Dış güvenlik hizmetlerinin uzman personel tarafından yapılması genel olarak infaz hizmetlerinin kalitesinin de yükseltilmesine yol açacaktır.

Tasarı, ceza infaz kurumlarının dış güvenlik hizmetlerinin Jandarma Genel Komutanlığından, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğüne devri, bu aşamadan itibaren dış güvenlik hizmetlerinin yerine getirilebilmesi için, personelin atama, görev, yetki ve sorumlulukları, çalışma esas ve usulleri, zor ve silah kullanma yetkisi ile silah, araç ve gereç temini ve diğer hususların düzenlenmesi amacıyla hazırlanmıştır.

Kanunda ceza infaz kurumların güvenlik hizmetlerinin sağlanmasında görev alacak personelin unvan, görev, yetki ve sorumlulukları ile diğer hususlar da düzenlenmektedir.

MADDE 3- Maddede, Kanunda geçen bazı terimlerin tanımlarına yer verilmektedir.

Bedenî kuvvetin, güvenlik görevlilerince, direnen kişilere karşı veya eşya üzerinde doğrudan doğruya kullanılan gücü; maddî gücün ise, güvenlik görevlilerince, direnen kişilere karşı veya eşya üzerinde bedenî kuvvetin dışında kullanılan kelepçe, cop, basınçlı su, göz yaşartıcı gazlar veya tozlar, fizikî engeller, güvenlik köpekleri ile sair hizmet araçlarını ifade ettiği belirtilmektedir.

Güvenlik görevlisinin, iç ve dış güvenlik görevlilerinin tamamını kapsadığı, dış güvenlik görevlisinin, dış güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde görevlendirilen, ceza infaz kurumu müdür yardımcısı, idare memuru, infaz ve koruma başmemuru, infaz ve koruma memuru ile şoförünü; iç güvenlik görevlisinin ise, iç güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde görevlendirilen, ceza infaz kurumu müdür yardımcısı, idare memuru, infaz ve koruma başmemuru ile infaz ve koruma memurunu, ifade ettiği düzenlenmektedir.

Güvenlik hizmetlerinin iç ve dış güvenlik hizmetlerini kapsayacak şekilde tanımlanarak, dış güvenlik hizmetlerinin, kurumların veya kurumların toplu olarak bulunduğu kampüsler ile eklentilerinin dış güvenliğinin sağlanması, hükümlü ve tutukluların her ne sebeple olursa olsun kurum dışına çıkarılmaları ve kurum dışında muhafazaları ile hazır edilmeleri ve Bakanlık tarafından ilgili mevzuat çerçevesinde verilen sevk ve nakil talimatlarına ilişkin hizmetleri; iç güvenlik hizmetlerinin ise, hükümlü ve tutukluların günlük yaşamları ve infaz işleri ile iyileştirme faaliyetlerinin devamı ile kurum içerisindeki güvenlik ve disiplinin sağlanması, firarların önlenmesi için gözetim ve denetime ilişkin hizmetleri ifade ettiği belirtilmektedir.

Kurum terimi, 5275 sayılı Kanunda sayılan ve özellikleri belirtilen, Kapalı Ceza İnfaz Kurumları; Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumları, Kadın, Çocuk ve Gençlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumları, Gözlem ve Sınıflandırma Merkezleri, Açık Ceza İnfaz Kurumları ve Çocuk Eğitimevleri ve Tutukevleri ile bunların eklentileri, bahçeleri, açık alanları, giriş çıkış yerleri gibi tüm unsurlarını ifade etmektedir. Bu kurumların en üst amiri de kurum müdürü olarak tanımlanmaktadır.

Öte yandan, 2 nci maddeyle birlikte değerlendirildiğinde, askerî ceza infaz kurumları, Kanun kapsamına alınmamıştır.

MADDE 4- Maddede, güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde gözönüne alınacak temel ilkelere yer verilmiştir.

5275 sayılı Kanununun 2 ila 7 nci maddelerinde düzenlenen infaz hukukuna ilişkin temel ilkeler güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde de gözetilecektir.

Başta Anayasa olmak üzere, ülkemizin de taraf olduğu uluslararası sözleşme ve bildirgelerde yer alan ilkeler, ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı sırasında gözetilecek temel direktifler olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu cümleden olmak üzere, ayrımcılık yasağı, insanlık dışı aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunmama kuralı, güvenlik hizmetlerinde de gözetilecek bir direktif hükmüdür. Öte yandan, ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı sırasında ulaşılmak istenen temel amaçlar ile hapis cezalarının infazında gözetilecek ilkeler de güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde dikkate alınacaktır. Zira kurumların güvenliğinin en iyi şekilde sağlanması infaz rejiminin bir parçasıdır. Kaldı ki, muhafaza fonksiyonundan yoksun olabilecek bir infaz rejimi, hükümlü ve tutuklulara tanınan hak ve sorumlulukların yerine getirilmesinde zaafiyeti oluşturabilecektir.

MADDE 5- Madde ile, kurumların güvenlik hizmetlerinin yürütülmesinden kurum müdürünün sorumlu olacağı, kurumların toplu olarak bulunduğu kampüslerdeki ortak alanlar ile kampüs dışındaki eklentilerinin güvenlik hizmetleri ile bu kampüslerde yapılacak sevk ve

nakillerin koordinasyonunun Genel Müdürlükçe görevlendirilen bir kurum müdürlüğü tarafından yapılacağı ve müdürlük teşkilatı bulunmayan ceza infaz kurumlarının yönetim ve güvenlik hizmetlerinin ise Genel Müdürlükçe belirlenecek kurum müdürlüğü tarafından yerine getirileceği düzenlenmektedir. Zira, müdürlük teşkilatı bulunmayan küçük cezaevlerine nakil amacıyla özel personel ve araç tahsisi aşırı malî külfet getireceği için buraların sevk ve nakil işlemleri, Genel Müdürlüğün belirleyeceği müdürlük teşkilatı olan daha büyük kurumlarca yerine getirilecektir.

MADDE 6- Madde ile, kurumların güvenlik ve asayişini sağlamak, bu işlerin koordineli bir şekilde işlenmesini gerçekleştirmek ve ülke çapında bu konuda uygulama birliği ve azami derecede verim alabilmek amacıyla Genel Müdürlük bünyesinde İç Güvenlik Daire Başkanlığı ile Dış Güvenlik Daire Başkanlığı kurulmakta ve bu Daire Başkanlıklarının kurumların kanunlarda belirtilen iç güvenlik hizmetlerinin ve dış güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinden sorumlu olduğu belirlenmektedir.

MADDE 7- Maddenin birinci fıkrasında dış güvenlik görevlilerinin ikinci fıkrasında da iç güvenlik görevlilerinin görev ve yetkileri ayrı ayrı sayılmaktadır.

Dış güvenlik görevlilerinin ana görevinin kurumların dış güvenlik hizmetlerini sağlamak olduğu hükme bağlanmaktadır. Dış güvenlik hizmetleri, 3 üncü maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde ayrıntılı olarak tanımlanan hizmetleri kapsamaktadır. Dış güvenlik hizmetleri kavramı, hükümlü ve tutukluların naklini, sevkini, hastane ve sağlık merkezlerinde muhafaza işlemlerini kapsadığından, dış güvenlik görevlilerinin genel anlamda görev ve yetkileri bu maddede ayrıca belirtilmemiştir.

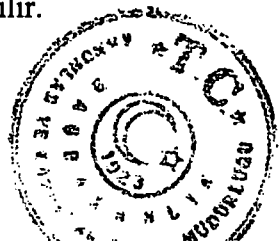
Talep edilmesi halinde, açık ceza infaz kurumları ile çocuk eğitimevlerinden kapalı kurumlara yapılacak nakiller, dış güvenlik görevlilerinin görev ve yetkisinde sayılmaktadır.

Dış güvenlik görevlileri, hükümlü ve tutukluların nakledildiği araçlarda, sağlık kurum ve kuruluşlarında hükümlü ve tutukluların kalması için tahsis edilen yerler ile diğer ilgili yerlerde mevzuata uygun şekilde arama ve kontrol işlemlerini yapabileceklerdir. Buna göre, dış güvenlik görevlileri, kurum ile kuruma ait nakil aracı, sağlık ünitesi veya diğer ilgili yerlere girmek isteyenleri duyarlı kapıdan geçirmek, üst ve eşyalarını detektörle aramak, x-ray cihazlarından veya benzeri güvenlik sistemlerinden geçirmek yetkisine sahiptir. Bu cihazların bulunmadığı yerlerde veya şüphe halinde ise arama ve kontrol elle yapılacaktır.

Öte yandan, (c) bendinde yer alan “diğer ilgili yerler” ibaresi, hükümlü ve tutukluların ceza infaz kurumu, nakil aracı, sağlık ünitesi, duruşma salonu, mahkeme veya hastane koridoru ve keşif gibi dış güvenlik hizmetinin zorunlu olarak yapılacağı yerleri de kapsamaktadır. Ancak, dış güvenlik görevlilerine verilen bu görev ve yetkilerin kapsam ve niteliği, dış güvenlik hizmetinin sağlanması amacıyla sınırlı ve orantılı olduğundan, bu yetki ve görev, halen ilgili mevzuat hükümlerine göre genel kolluğun kullanmış olduğu görev ve yetkileri kapsamamaktadır.

Doğal afet, yangın, isyan, firar, firara teşebbüs, kurumlarda asayiş ve düzeni önemli ölçüde bozan yaygın direniş ve şiddet hareketleri, silahlı çatışma veya benzeri ciddi tehlike yaratan hallerde, iç güvenlik görevlilerinin müdahalede yetersiz kaldığı durumlarda, dış güvenlik görevlileri kurum içine girerek kurumun iç güvenliğini sağlamak, asayiş ve düzeni yeniden tesisi etmekle görevlidir.

Hükümlü ve tutukluların sevk, nakil ve duruşma sırasında veya buldukları yerde meydana gelen olaylarda, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda belirtilen herkes tarafından kullanılabilir yakalama yetkisinin, koşul ve orantısına uymak suretiyle dış güvenlik görevlileri tarafından kullanılacağı belirtilmektedir. Öte yandan, (d) bendinde yer alan “buldukları yerde” ibaresinin, dış güvenlik kavramıyla birlikte değerlendirilmesi gerekir. Bu yerler, örneğin; nakil aracı, duruşma salonu, mahkeme veya hastane koridoru, mahkeme nezarethanesi gibi önceden öngörülmemiş yerler de olabilir.

Asıl olarak iç güvenlik görevlilerine verilen kurumlarda yapılacak arama işlemine, kurum müdürünün gerekli görmesi halinde, dış güvenlik görevlilerinin de katılabileceği açıkça belirtilmektedir. Verilen görevler bakımından iç güvenlik görevlileri bazen aramalarda yetersiz kalmaları nedeniyle, böyle bir düzenlemeye ihtiyaç bulunmaktadır.

Dış güvenlik görevlilerinin, kurumlara girişlerde mutlaka arama yapacakları, çıkışlarda ise duruma göre, şartların gerektirmesi halinde arama yapma yetkisine sahip oldukları belirtilmektedir.

Genel ceza mahkemelerince tutuklanan ancak askerî cezaevi ve tutukevinde bulunması gereken asker kişilerin, her türlü sevk ve nakil işlemlerini dış güvenlik görevlileri yapacaktır.

Maddenin ikinci fıkrasında, kurumların iç güvenlik hizmetlerini, iç güvenlik görevlilerinin yerine getireceği belirtilmektedir. İç güvenlik hizmetlerinin neler olduğu tanımlar maddesinde belirtildiğinden, bu maddede yeniden düzenlenmemektedir. İç güvenlik görevlileri, hükümlü ve tutukluların günlük yaşamları ve iyileştirme faaliyetlerinin devamı ile kurum içerisindeki güvenlik ve disiplinin sağlanması ve firarın önlenmesi için gözetim ve denetime ilişkin hizmetleri yerine getirmekle görevlendirilmektedir.

Maddenin üçüncü fıkrasında, güvenlik görevlilerinin, kurumlarda olağan veya olağanüstü aramalar sırasında suç teşkil eden veya delil olabilecek ya da suç teşkil etmemekle birlikte hükümlü, tutuklu veya personel bakımından tehlike doğurabilecek ya da yasaklanmış eşyaya rastlamaları halinde, bunları kontrol altına alarak, durumu gecikmeksizin yetkili ve görevli Cumhuriyet savcısına bildirmeleri gerektiği düzenlenmektedir.

Maddenin dördüncü fıkrasında, güvenlik görevlileri, kurumlarda suç işlenmesi halinde yetkili ve görevli Cumhuriyet savcısının emri alınıncaya kadar olay yerini ve delilleri korumakla görevli kılınmıştır. Dikkat edilmelidir ki, Ceza Muhakemesi Kanunu kapsamında suç soruşturması niteliğinde olabilecek işlem ve faaliyetler, yine anılan Kanunun belirttiği makam ve mercilerce yerine getirilecektir. Dolayısıyla, kurumlarda suç işlenmesi halinde, soruşturma evresinin güvenlik ve selameti bakımından dış güvenlik görevlileri tarafından yapılacak işlem, olay yerini ve delilleri koruma altına almaktan ibarettir. Bu nedenle, güvenlik görevlilerince fizikî muayene, keşif, yüzleştirme ve benzeri soruşturma işlemleri yapılamayacaktır. Zira, bu işlemler bizatihi soruşturma makamlarınca yetkilendirilen görevlilerce yerine getirilecektir. Belirtmek gerekir ki, kurumlarda meydana gelen ve ceza hukuku anlamında suç niteliğinde olabilecek fiillerin işlenmesi halinde, güvenlik görevlilerinin görev, yetki ve sorumluluklarının kapsam ve sınırı yine Kanunda dış güvenlik görevlilerine ait görev ve yetkiler ile "güvenlik görevlisi" teriminin içerdiği anlam gözönünde tutularak yorum ve uygulama yapılması gerekir.

Güvenlik görevlilerinin, Kanun dışında diğer kanunlarla verilen görevleri yerine getirmekle görevli oldukları da ayrıca belirtilmektedir.

MADDE 8- Madde ile, güvenlik görevlilerinin çalışma esas ve usulleri düzenlenmektedir.

Maddenin birinci fıkrasında, dış güvenlik hizmetlerinin niteliği gereği kesintisiz olarak yirmidört saat esasına göre yürütülen hizmetler olması nedeniyle, bu hizmetleri yerine getirenlerin, nöbet ve vardiya usulüne göre çalıştırılacağı öngörülmektedir.

Güvenlik görevlilerinin çalışma esas ve usulleri, görevlendirilmeleri, görev süreleri, iç ve dış güvenlik hizmetlerine geçiş koşulları, dış güvenlik hizmetlerinde görevlendirileceklerde aranacak yaş, sağlık, eğitim ve diğer şartların yönetmelikle düzenleneceği belirtilmektedir.

Kurumların güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesi sırasında, ihtiyaç duyulması halinde iç güvenlik görevlileri, kurum müdürünce, geçici olarak dış güvenlik hizmetlerinde görevlendirilebilecektir. Dış veya iç güvenlik hizmetlerinde geçici olarak görevlendirilen

güvenlik görevlileri, görevlendirildikleri hizmete ilişkin kanunlarla verilen hak ve yetkilere sahip olacaklardır.

MADDE 9- Madde ile, Ceza infaz kurumlarının güvenlik hizmetlerinde görevli infaz ve koruma başmemurları, infaz ve koruma memurları ile şoförlerinin, adli yargı ilk derece mahkemesi adalet komisyonlarınınca, güvenlik hizmetlerinin kapsam ve niteliği gözönünde tutularak, hizmetin aksamadan yürütülmesini sağlamak amacıyla, ceza infaz kurumlarındaki asli görevleri dışında başka bir görevle görevlendirilemeyeceği ve çalıştırılmayacağı belirtilmektedir.

MADDE 10- Madde ile, güvenlik görevlilerinin görevlerini yaparken maddede yazılı hallerin ya da asayiş bozan bir olayın ortaya çıkması durumunda, bu hallerin önlenmesi veya direnişin etkisiz kılınması amacıyla hangi şartlarda zor kullanma yetkisine haiz olduğu ayrıntılı olarak düzenlenmektedir.

Bilindiği gibi, güvenlik görevlilerinin zor kullanma yetkisi, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin R(2006)2 sayılı Tavsiye Kararının güç kullanımına ilişkin 64 üncü maddesinde düzenlenmiş, ayrıca 65 inci maddesinde güç kullanımının şartlarını kapsayan ayrıntılı bir prosedürün iç hukukta yer alması öngörülmüştür. Madde düzenlemesinde, söz konusu Tavsiye Kararının hükümleri de dikkate alınmıştır.

Maddenin birinci fıkrasında, güvenlik görevlilerinin, görevini yaparken direniş, firar, firara teşebbüs, ayaklanma veya asayiş bozan benzeri olaylarla karşılaşması halinde, bu olayların önlenmesi, saldırının veya saldırıda bulunanların etkisiz hale getirilmesi, direnişin kırılması amacıyla veya kanuna uygun bir emrin ifası sırasında, aktif veya pasif direniş gösterilmesi halinde, direniş kıracak ölçüde zor kullanmaya yetkili olduğu belirtilmektedir. Bu fıkra hükmünün uygulanabilmesi aşağıdaki hal ve şartların gerçekleşmesine bağlıdır:

1) Her şeyden önce kanunlarla verilen görevin yerine getirilmesi sırasında bir direnişin söz konusu olması gerekmektedir.

Direniş, kurumlarda mevzuat hükümlerine göre uyulması gerekli davranış kurallarına belli bir ölçüde ve oranda kuvvet kullanımını da kapsayacak şekilde karşı koymayı ifade etmektedir. Direniş, salt uyulması gereken kurallara uyulmaması değildir. Bunun belli bir yoğunlukta dışarıya vurulması, ayrıca bir sürekliliği de içermesi gerekmektedir.

2) Kurumlarda, güvenlik görevlilerinin kanunlarla verilen görevlerini yerine getirirken asayiş bozan bir olayın çıkması gerekmektedir.

Belirtmek gerekir ki, yukarıda açıklanan iki durum aynı anda aranması gereken haller değildir. Başka bir ifadeyle, bir kurumda sadece direniş veya asayiş bozan bir olay ortaya çıkabilir. Ya da somut bir olayda hem direniş hem de asayiş bozan bir durumun ortaya çıkması da söz konusu olabilir. Örneğin, hükümlü veya tutukluların, kurum dışında bir yere götürülüp getirilmesi sırasında kaçmaya kalkışması, başkaları tarafından kaçırılmaya kalkışılması, hükümlü veya tutukluların, sevk, nakil veya duruşmalarda hazır bulundurulmaları sırasında vücut dokunulmazlığına karşı suç işlenmesi ya da nakil araçlarının başka araçlarla yakından takip edilmesi gibi durumlarda güvenlik görevlileri zor kullanma yetkilerini kullanabileceklerdir.

Maddenin ikinci fıkrasında, zor kullanma yetkisi kapsamında hangi hal ve ölçüde bedenî kuvvet veya maddî güç kullanılabilirliği düzenlenmektedir. Buna göre, asayiş bozan bir olayın söz konusu olması veya direnmenin ortaya çıkması halinde, bunların kapsamı, ciddiyeti ve derecesine göre asayiş bozanları ya da direnenleri etkisiz hale getirecek şekilde kademeli olarak artan oranda bedenî kuvvet veya maddî güç kullanılması gerekmektedir. Bu fıkra hükmünün uygulanabilmesi için öncelikli olarak birinci fıkrada belirtildiği gibi asayiş bozan bir olay veya direnmenin ortaya çıkması gerekmektedir. İkinci olarak, kullanılacak bedenî kuvvet veya maddî gücün asayiş bozanları veya direnenleri etkisiz kılma amacına yönelik olması gerekir. Başka bir yöntemle direniş veya asayiş bozan olay etkisiz

kılınabilecek ise, bedenî kuvvet veya maddî güç kullanılmayacaktır. Örneğin, hükümlü veya tutuklulara yapmış oldukları hareketin mevzuat hükümlerine göre disiplin cezasını gerektiren bir fiil olduğu ya da suç teşkil edebileceği uyarısıyla olumsuz durum bertaraf edilebiliyor ise, artık bedenî kuvvet veya maddî güç kullanılmayacaktır. Belirtmek gerekir ki, bedenî kuvvet veya maddî güç kullanımında orantılılık ilkesi daima gözönünde bulundurulacaktır. Kullanılacak güç, direnmenin kapsam ve derecesine bağlı olarak, ayrıca, direnenleri etkisiz hale getirecek ölçü ve oranda kademeli olarak artırılabilecektir. Diğer bir ifadeyle, zor kullanmada amaç, asayiş bozan olayı sona erdirmek veya direnenleri etkisiz hale getirmektir. Kullanılacak kuvvetin derecesi, asayiş bozan olayın niteliği veya direnmenin derecesine bağlıdır. Asayiş bozan olayın ciddiyeti veya direnmenin derecesi ne kadar ağır ise, kullanılacak kuvvetin derecesi de o kadar fazla olacaktır. Güvenlik görevlileri, bu eylemleri gerçekleştirenleri etkisiz hale getirmek için sahip olduğu metotlara kademeli olarak başvuracak, seçilen metodun, her zaman, derece olarak asayiş bozan olay veya direnmeden üstün olması gerekecektir. Aksi takdirde, saldırı ve direncin etkisiz hale getirilmesi mümkün olmayacaktır. Dolayısıyla bu madde kapsamında zor kullanma yetkisi, asayiş bozan olay veya direnme ya da saldırıda kullanılan ile aynı nitelikte zor kullanılması anlamında yorumlanamayacaktır. Güvenlik görevlileri, asayiş bozan olay veya direnme ya da saldırıyı ortadan kaldıracak üstünlükte zor kullanacaktır.

Maddenin üçüncü fıkrasına göre, zor kullanmadan önce, ilgililere asayiş bozan tutum ve davranışlarına ya da direnmeye devam etmeleri halinde doğrudan doğruya zor kullanılacağı uyarısı yapılır; ancak asayiş bozan olayların veya direnmenin niteliği, kapsam ve derecesi gözönünde bulundurularak, uyarı yapılmadan da zor kullanılması mümkündür. Belirtmek gerekir ki, asayiş bozan tutum ve davranışların ya da direnmenin mahiyetine göre, dış güvenlik görevlilerinin zor kullanmadan önce uyarı yapması esas olmakla birlikte, asayiş bozan tutum ve davranışlar ile direnişin niteliği, kapsam ve derecesi itibarıyla bazı durumlarda, görevlilerin uyarı yapmadan da derhal müdahale etmesi ve gerekli tedbirleri alması gerekebilir. Dikkat edilmelidir ki; durumun tehlikelilik arz etmesi ve derhal karşı tedbir alınmadığı takdirde ağır sonuçlar meydana gelmesi söz konusu olduğunda, uyarı yapılmadan da zor kullanılabilir. Bu durumda bile, keyfi tutum ve davranışlara meydan vermemek bakımından, asayiş bozanlar ile direnenleri etkisiz hale getirecek şekilde orantılı ve kademeli olarak artan oranda bedenî kuvvet veya maddî güç kullanılması gerekir. Fıkra düzenlemesinde 4/7/1934 tarihli ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Salâhiyet Kanununda, 2/6/2007 tarihli ve 5681 sayılı Polis Vazife ve Salâhiyet Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile yapılan değişiklikler de gözönünde tutulmuştur.

Maddenin dördüncü fıkrasında, acil hallerde zor kullanma yetkisi kapsamında asayiş bozan olayları sona erdirmek veya direnmeyi etkisiz kılmak amacıyla araç ve gereçlerden hangisinin kullanılacağı ve zorun derecesinin, güvenlik görevlisinin kendisi tarafından takdir ve tayin edileceği hükme bağlanmaktadır. Ancak, diğer hallerde, kurum müdürünün, yokluğunda kurumda bulunan en üst amirin talimatı doğrultusunda hareket etmeleri gerekmektedir. Müdahalenin aciliyetini duruma göre güvenlik görevlisinin kendisi takdir edecektir. En üst amir, olay anında kurumda bulunan en kıdemli güvenlik görevlisini ifade etmektedir. Bu durumda, en üst amir, olayın gerçekleştiği yere göre, kurum müdürü veya yardımcısı olabileceği gibi, duruşma salonu veya sevk ve nakil aracında bulunan en kıdemli infaz ve koruma başmemuru veya infaz ve koruma memuru da olabilecektir. Bu durumda da zor kullanma yetkisi, güvenlik görevlilerinin en üst amiri tarafından takdir ve tayin edilecektir. Kurum içerisinde meydana gelen olaylarda ise, kurum müdürünün, onun yokluğunda kurumda bulunan en üst amir kimse onun talimatı doğrultusunda hareket edilecektir. Diğer kolluk görevlileriyle birlikte yapılan müdahalelerde, "İşbirliği" başlıklı 15 inci madde hükümlerinin de dikkate alınması gerekmektedir. Öte yandan, dış güvenlik görevlilerinin kullanacağı araç, gereç ile zorun derecesi belirlenirken, maddenin ikinci fıkrasında yer alan "orantılılık" ilkesi de dikkate alınacaktır.

Maddenin beşinci fıkrasında, güvenlik görevlilerinin, kendilerine, kuruma, nakil aracına, hükümlü ve tutuklulara veya diğer görevlilere yönelik bir saldırı karşısında, zor kullanmaya ilişkin koşullara bağlı kalmaksızın, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun meşru savunmaya ilişkin hükümleri çerçevesinde savunmada bulunabilecekleri belirtilmektedir.

Maddenin altıncı fıkrasında, sevk ve nakiller sırasında hükümlü ve tutuklulara kelepçe takılması da dahil her türlü tedbirin alınacağı belirtilmektedir. Burada özellikle, sevk ve nakiller esnasında kelepçe takılmasının zor kullanma kapsamında kabul edilmesi gerekmektedir.

MADDE 11- Maddenin birinci fıkrasında, güvenlik görevlilerinin, ateşli silah taşıyabilecekleri veya bulundurabilecekleri hükme bağlanmaktadır. Kurum müdürü ile dış güvenlik görevlilerine bedeli mukabilinde zatî demirbaş silah verilecektir.

Maddenin üçüncü fıkrasında, 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrası hükmünün, dış güvenlik görevlileri hakkında da uygulanacağı hükme bağlanmaktadır. Bilindiği gibi, 6136 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen yerlerde hiçbir şekilde silah taşınmayacağı düzenlenmiş olup, üçüncü fıkrasında ise, aynı maddenin birinci fıkrasının (A), (B) ve (C) bentlerinde sayılan yerlerde silah taşıma yetkisi bulunan kişiler gösterilmiştir. Ancak, sayılan bu görevliler arasında dış güvenlik görevlileri sayılmamaktadır. Kanunla getirilen bu hükümler karşısında, hükümlü ve tutukluların sevk, nakil, duruşma, keşif, muayene ve tedavi, spor, eğitim ve öğretim gibi sebeplerle bulundurulabileceği yerlerde, dış güvenlik hizmetleri çerçevesinde, dış güvenlik görevlilerine silah taşıma yetkisi verilmesi zorunluluk haline gelmiştir. Bu nedenle, maddenin üçüncü fıkrasıyla, 6136 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesine yapılan atıfla, dış güvenlik görevlilerine de bu yetki tanınmaktadır.

Maddenin dördüncü fıkrasında, güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesi kapsamında silah taşıma yetkisine sahip bulunanlara ait silahların taşınması ve bulundurulmasına ilişkin düzenlenecek kağıtların damga vergisinden ve yapılacak işlemlerin harçtan müstesna olduğu belirtilmektedir.

Maddenin beşinci fıkrasında, satılan silahların ayrılma, ihraç ve benzeri sebeplerle geri alınma usul ve esasları ile satılma şekil ve şartları, zayi, hasar, onarım, kadro standardı dışı bırakılması, eğitim ve görevde kullanılan mermilerin bedelli veya bedelsiz temini ve diğer hususların yönetmelikle belirleneceği düzenlenmektedir.

MADDE 12- Madde ile, silah kullanma yetkisi ve bu yetkinin kullanılacağı durumlar düzenlenmektedir.

Maddenin birinci fıkrasına göre, güvenlik görevlileri kanunen yetkili kılındıkları haller dışında kurum içine silahla giremeyecektir. Ceza infaz kurumlarının iç güvenliğinin sağlanması sırasında iç ve dış güvenliği bozacak biçimde örneğin isyan, toplu kalkışma veya kuruma zarar verme gibi iç güvenlik görevlilerince önlenemeyecek olayların meydana gelmesi durumunda, dış güvenlik görevlileri silahla ceza infaz kurumuna girebilecektir.

Güvenlik görevlilerinin silah kullanma yetkisi ile bu yetkinin kullanılacağı durumlar, maddenin ikinci fıkrasında düzenlenmektedir. Meşru savunma hakkının kullanılması; bedenî kuvvet veya maddî güç kullanarak etkisiz hale getirilemeyen asayiş bozan bir olay veya direniş karşısında, bu olayın önlenmesi ya da direnişin kırılması; hükümlü veya tutuklunun kurumdan veya nakil ve sevk sırasında bulunduğu yerden kaçmaya kalkışması ya da bu maksatla saldırıda bulunması; güvenlik görevlilerinin korumakla görevli oldukları kurum, yer, tesis, araç ve silaha karşı saldırıda bulunulması veya kendisine teslim edilmiş kişilerin kaçırılmaya kalkışılması, bunlara karşı vuku bulacak saldırının başka türlü savuşturma imkânı bulunmaması; saldırı veya karşı koymaya elverişli silah, alet veya eşyaların teslimi istendiği

halde, verilmeyerek direnişte bulunulması veya teslim edilmiş silah, alet veya eşyaların tekrar alınmasına teşebbüs edilmesi ya da kurumlarda bastırılmayan kavga, kargaşa, direnme ve ayaklanma çıkması hallerinde dış güvenlik görevlileri tarafından silah kullanılabilir.

Maddenin üçüncü fıkrasında, saldırı veya tehlikenin defedilmesinde ölçülülük ve orantılılık ilkesinin gözönünde bulundurulacağı açıkça belirtilmiştir. Ölçülülük ve orantılılık ilkesi hukukun genel prensiplerinden olup, silah kullanmada da öncelikle uyulması gereken bir ilkedir. Bu ilke her somut olaya ve koşula göre takdir edilerek uygulanacaktır.

Maddenin dördüncü fıkrasıyla, iç güvenlik görevlilerinin, kurum içine silahla giremeyecekleri hükmü getirilmektedir. Belirtmek gerekir ki, iç güvenlik kurallarının yerine getirilmemesi veya başka bir anlatımla kurumlarda düzen ve muhafaza fonksiyonunun bozulması ve diğer koşulların da gerçekleşmesi halinde, dış güvenlik görevlilerinden yardım istenmesi gerekmektedir. Bu nedenle, iç güvenlik görevlileri kurum içerisine hiçbir şekilde ateşli silahla giremeyeceklerdir. Fakat, iç güvenlik görevlilerinin ateşli silah dışında kanunen silahtan sayılabilecek eşya veya aletleri görevleri gereği kurum içine sokabilmeleri mümkündür.

MADDE 13- Madde ile, güvenlik görevlilerinin ateşli silah kullanmasında uyacağı esaslar, ayrıntılı olarak belirlenmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin tavsiye kararları ile yine konuya ilişkin hukukumuzda yer alan mevzuat hükümleri gözönünde tutularak, ateş etmenin silah kullanmada son çare olduğu, temel bir ilke olarak kabul edilmektedir. Güvenlik görevlileri herhangi bir asayiş olayıyla karşılaştığında hemen silahla müdahale etmemesi gerekmektedir. Bu husus, orantılılık ve ölçülülük ilkesinin de bir gereğidir.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde, silah kullanmada, olayın veya durumun özellikleri gözönünde bulundurularak, savunmaya ilişkin aletler ile önleyici ve etkisiz duruma getirici yöntem ve araçların kullanılmasına öncelik verileceği, bundan sonra ateşli silahların hedefe yöneltilmesi safhasına geçileceği belirtilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendinde, yukarıda belirtilen yöntem ve araçların kullanılması suretiyle sonuç elde edilememiş olması halinde, ateşli silah kullanılabilirliği düzenlenmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (ç), (d) ve (e) bentlerinde, dış güvenlik görevlisinin, silah kullanmadan önce kişiye duyabileceği şekilde uyarıda bulunacağı, kişinin bu çağrıya uymayarak eylemine devam etmesi halinde, önce uyarı amacıyla silahla ateş edilebileceği, buna rağmen eyleme son verilmemesi halinde, kişinin yakalanmasını sağlamak amacıyla ve sağlayacak ölçü ve oranda silah kullanılabilirliği düzenlenmektedir.

Maddenin ikinci fıkrasında, dış güvenlik görevlisinin, görevi sırasında, kendisine veya muhafaza etmekle sorumlu olduğu kuruma, hükümlü veya tutukluya karşı silahlı saldırıya teşebbüs edilmesi halinde, saldırı tehlikesini etkisiz kılacak ölçü ve oranda duraksamadan ateşli silah kullanabilirliği düzenlenmektedir.

MADDE 14- Madde ile, dış güvenlik görevlilerinin, görevleri sebebiyle işledikleri suçlardan dolayı 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümlerinin uygulanmayacağı hükme bağlanarak, dış güvenlik görevlilerinin görev suçu işlemeleri halinde haklarında yapılacak soruşturma işlemlerinin Ceza Muhakemesi Kanununun 161 inci maddesi hükümlerine göre Cumhuriyet savcılarını tarafından yürütülmesi olanaklı hale getirilmektedir.

Mevcut uygulamada kurumlarda iç güvenlik hizmetlerinde görev yapan personelin görev suçları hakkında Cumhuriyet savcılarınca resen soruşturma açılması söz konusu olduğundan, dış güvenlik görevlileri bakımından da aynı soruşturma rejiminin uygulanması ve olabilecek tereddütlerin giderilmesi amacıyla bu düzenleme yapılmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, 10 uncu, 12 nci, 13 üncü ve 15 inci maddelerde belirtilen durumlarda, dış güvenlik görevlilerinin veya dış güvenlik görevlileri ile genel kolluğun kuvvet kullanarak birlikte müdahale ettiği durumlarda, bu görevlilerin bazı suç örgütlerinin hedefi haline gelmelerinin önlenmesi amacıyla kimlik bilgilerinin gizli kalması öngörülmektedir.

MADDE 15- Maddenin birinci fıkrasında, güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde güvenlik görevlilerinin, verilen görevleri kolluk birimleri ile kamu kurum ve kuruluşlarıyla işbirliği içinde yerine getireceği vurgulanmaktadır.

Kurumlarda düzen ve muhafaza işleminin etkin bir şekilde yerine getirilmesi amacıyla bu hizmetlerin işbirliği esasına dayanılarak yürütülmesinde fayda bulunmaktadır. Bu nedenle, güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde, polis, jandarma ve sahil güvenlik personeli gibi genel kolluk birimleri ile hastane, itfaiye, yerel yönetimler ile kamu hizmeti sunan diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla işbirliği içinde hareket edilmesinde fayda bulunmaktadır. Örneğin, tehlikeli bir hükümlü veya tutuklunun nakledileceğinin bildirilmesi üzerine, hükümlü ve tutuklunun kaçmasını veya kaçırılmasını önlemek amacıyla yol güvenliğinin sağlanması için polis ve jandarma tarafından yol güzergâhında sorumluluk sahası esasına göre gerekli güvenlik önlemleri alınması gerekebilecektir. Aynı şekilde tehlikeli bir hükümlü veya tutuklunun duruşmasında veya hastanedeki muayene ve tedavisi sırasında kaçmasını veya kaçırılmasını önlemek için buralarda gerekli güvenlik önlemleri, sorumluluk sahası esasına göre polis, jandarma veya özel güvenlik görevlileri tarafından alınarak, dış güvenlik personeline yardımcı olunacaktır.

Maddenin ikinci fıkrasında, doğal afet, yangın, isyan, ayaklanma, firar, firara teşebbüs, kurumlarda asayiş ve düzeni önemli ölçüde bozan yaygın direniş ve şiddet hareketleri, silahlı çatışma veya benzeri ciddi tehlike yaratan hallerde, kurum dış ve iç güvenlik görevlilerinin yetersiz kalması koşuluyla; kurumun iç veya dış güvenliğinin sağlanması ya da asayiş ve düzenin yeniden tesis edilmesi amacıyla yapılması gerekenlerin, Cumhuriyet başsavcılığı tarafından yazılı veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde, daha sonra yazılı hale getirilmek üzere sözlü olarak mahallin en büyük mülkî amirine iletileceği düzenlenmektedir. Cumhuriyet başsavcılığı tarafından iletilen bu talepler, mahallin en büyük mülkî amirinin talimatıyla kolluk makamları ile diğer kamu kuruluşları tarafından gecikmeksizin yerine getirilecektir.

Uygulamada sevk ve nakil işlemleri jandarma görevlileri tarafından yerine getirilmektedir. Ancak jandarma tarafından yerine getirilen bu işlemler, Kanunla dış güvenlik görevlilerine verilmektedir. Bu nedenle, sevk ve nakil sırasında güvenlik, koruma veya konaklamaya ihtiyaç duyulması halinde, gerekli yardımın kolluk makamlarınca geciktirilmeksizin sağlanması gerekmektedir. Bu husus, maddenin üçüncü fıkrasında düzenlenmektedir.

Maddenin dördüncü fıkrasında ise, kolluk makamlarından yardım talep edilmesi halinde uygulanacak işbirliğinin esasları belirlenmektedir. Buna göre, kolluk kuvvetleri kurumlarda iç veya dış güvenliğin sağlanmasında ya da asayiş veya düzenin yeniden tesis edilmesi hususunda kendi mevzuatında sahip olduğu yetkileri kullanacaktır. Dikkat edilmelidir ki, kolluk kuvvetleri bakımından kullanılacak yetkinin sınırının belirlenmesinde ya da zor kullanma veya silah kullanılmasını gerektiren hallerde, Polis Vazife ve Salâhiyet Kanunu ile Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanunu hükümleri gözönünde bulundurulacaktır. Güvenlik görevlileri bakımından ise, 10 uncu, 12 nci ve 13 üncü madde hükümleri dikkate alınacaktır. Örneğin, müşterek güç kullanımını gerektiren bir durumda kurumlarda polisin hangi hallerde zor ve silah kullanma yetkisine haiz olduğu, Polis Vazife ve Salâhiyet Kanununun 16 ncı maddesinde belirtilen hal ve şartlar gözönünde tutularak tayin ve tespit edilecektir.

Dördüncü fıkranın (b) bendinde, güvenlik görevlileri ile kolluğun kuvvet kullanarak birlikte müdahale ettiği durumlarda hangi esaslara göre hareket edileceği ayrıntılı şekilde düzenlenmektedir. Buna göre, dış güvenlik görevlileri ile genel kolluğun birlikte toplu kuvvet kullanarak müdahale ettiği durumlarda; işbirliği ve koordinasyon ile olayları sona erdirmek veya direnmeyi etkisiz kılmak amacıyla görevlendirilecek personel, kullanılacak araç, gereç ve zor kullanmanın derecesi, 10 uncu, 12 nci ve 13 üncü madde hükümleri de gözetilmek ve müdahale eden kolluk görevlilerinin en üst amirinin görüşü alınmak suretiyle, Cumhuriyet başsavcısı tarafından takdir edilecektir. Cumhuriyet başsavcısı bu konudaki kararını verirken, 10 uncu, 12 nci ve 13 üncü maddelerinde düzenlenen zor kullanma ve silah kullanma yetkisinin esaslarını gözönünde bulundurması gerekmektedir.

Esasen, Cumhuriyet başsavcısı, müdahale edilip edilmeyeceği ya da silah kullanılması gerekip gerekmeyeceği konusunda müdahale eden görevlilerin en üst amirinin görüşünü aldıktan sonra, olayın kapsamı ve niteliğine göre karar verecek ve bu takdir çerçevesinde kolluk güçleri müdahale hususunda yetkilerini kullanacaktır. Ancak, Cumhuriyet başsavcısının bu takdirinden sonra müdahalede kullanılacak araç ve gereç ile müdahale edecek personelin nicelik ve niteliği gibi teknik ve uzmanlık gerektiren hususları, müdahale eden kolluk kuvvetlerinin kendisi belirleyecektir. Fıkarda geçen genel kolluk görevlilerinin en üst amirinden maksat, kurumlara müdahale sırasında olay yerinde bulunan ve müdahale eden görevlilerin rütbe itibarıyla en üst amiridir. Buna göre, örneğin, emniyet müdürü, müdür yardımcısı, başkomiser, komiser, binbaşı, yüzbaşı, üstegmen, astsubay, ceza infaz kurumu müdürü veya ceza infaz kurumu müdür yardımcısı ile diğer rütbeliler de en üst amir olabilecektir.

Dördüncü fıkranın (c) bendinde ise, kolluk görevlileri hakkında, işbirliği sırasında yaptıkları görevleri sebebiyle işledikleri suçlardan dolayı yapılacak soruşturma veya kovuşturmalarda, tabi oldukları mevzuat hükümlerinin uygulanacağı belirtilmektedir.

MADDE 16- Madde ile, güvenlik hizmetlerinde görev alacak personelin eğitiminin, Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezlerinde yapılacağı düzenlenmektedir. Ancak, eğitim merkezlerinin yetersiz kalması durumunda masrafları Bakanlıkça ödenmek suretiyle, bu görevlilerin eğitimlerinin Jandarma Genel Komutanlığı veya Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından da verilebileceği düzenlenmektedir.

MADDE 17- Madde ile, kurumların güvenlik hizmetlerinde kullanılacak silah, mühimmat, teçhizat, diğer araç ve gereçler ile güvenlik köpeklerinin, Genel Müdürlük tarafından belirlenip temin edileceği düzenlenmekte, ayrıca, alınacak silahların miktar ve cinsi, hangi güvenlik görevlilerine verileceği ve ne şekilde taşınacağı ile kayıtlarının nasıl tutulacağına ilişkin hususların, İçişleri Bakanlığının görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle düzenleneceği belirtilmektedir.

Maddenin üçüncü fıkrasında, infaz ve koruma başmemuru ile infaz ve koruma memurlarının resmî kıyafet giyecekleri, görevi başındaki personelin ücretsiz iaşesine ilişkin usul ve esasların yönetmelikle düzenleneceği hükme bağlanmaktadır.

MADDE 18- Maddenin birinci fıkrasıyla, dış güvenlik hizmetlerinin Bakanlıkça etkin bir şekilde yerine getirilebilmesi amacıyla 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerde gerekli değişiklikler yapılmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasında ise, devir sürecinde, dış güvenlik hizmetleri devir alınan kurumların personel ihtiyacını karşılayabilmek amacıyla, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin son fıkrası hükmü uygulanmaksızın Bakanlığa ait münhal kadrolarda değişiklik yapılabilmesine imkân verilmek suretiyle, Genel Müdürlüğe hareket serbestisi tanınmaktadır.

MADDE 19- Madde ile, Kanunla getirilen düzenlemelerin uygulanmasını sağlamak üzere Bakanlıkça yönetmelikler hazırlanacağı hükme bağlanmaktadır.

MADDE 20- Kanunla, 14/6/1930 tarihli ve 1721 sayılı Hapishane ve Tevkifhanelerin İdaresi Hakkında Kanunda düzenlenen hususlar ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, maddenin birinci fıkrasıyla 1721 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı bendinin (B) alt bendine ibare eklemek suretiyle, Bakanlık merkez ve taşra teşkilatında, Genel Müdürlük emrinde görevli ceza infaz kurumu müdürü, ceza infaz kurumu müdür yardımcısı, idare memuru, infaz ve koruma başmemuru ile infaz ve koruma memurluğundan emekli olanlara silah taşıma ve bulundurma yetkisi tanınmaktadır. Belirtilen personel, kurumların güvenliğinin sağlanması ile hükümlü ve tutukluların eğitim, iyileştirme, disiplin ve güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde aktif olarak görev yapmaktadır. Bu personel, doğrudan hükümlü ve tutuklularla temasta olmaları sebebiyle risk altında bulunmaktadır. Hükümlü veya tutuklulardan bazıları, tahliye olduktan sonra bu personele yönelik öldürme veya yaralama eylemlerinde bulunabilmektedir. Özellikle, terör veya çıkar amaçlı suç örgütü mensubu hükümlü veya tutuklular, bu personeli bizzat kendisine, ailesine ya da yakınlarına maddî veya manevî zarar vereceğinden bahisle, tehdit suretiyle etki altına alabilmektedir. Bu nedenle, söz konusu personelin can ve mal güvenliğine yönelik tehlike veya tehdit kaygısı olmaksızın görev sonrası da yaşamlarını güvence altına almak amacıyla belirtilen düzenleme yapılmaktadır.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, mevzuatta terim birliğini sağlamak maksadıyla, 657 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı ek gösterge cetvelinde yer alan "Cezaevi Müdürü" ibaresi, "Ceza İnfaz Kurumu Müdürü" şeklinde değiştirilmektedir.

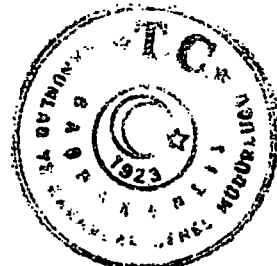
Kanunla, ceza infaz kurumlarının dış güvenlik hizmetleri Adalet Bakanlığına devredildiğinden, kurumların dış koruma görevinin jandarma tarafından yapılmasını sağlayan 2803 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan hüküm yürürlükten kaldırılmaktadır.

Kanunla, ceza infaz kurumlarının dış güvenlik hizmetleri Adalet Bakanlığına devredildiğinden, kurumların dış koruma görevinin Adalet Bakanlığı tarafından yapılmasını sağlamak amacıyla, maddenin beşinci fıkrasının (a) bendiyle, 29/3/1984 tarihli ve 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendi değiştirilmektedir.

Beşinci fıkranın (b) bendiyle, 2992 sayılı Kanuna 36/A maddesi eklenmekte ve ceza infaz kurumu müdürlüğüne atama ve bunların yükselmelerinde aranacak koşullar düzenlenmektedir.

Maddenin altıncı fıkrasıyla, 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde değişiklik yapmak suretiyle, kurumların güvenlik hizmetlerinde kullanılacak silah, araç ve malzemelerle ilgili yapılacak teslim veya hizmetlerin katma değer vergisinden istisna tutulması sağlanmaktadır.

Maddenin yedinci fıkrasıyla, 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı alt bendinde değişiklik yapmak suretiyle, kurumların güvenlik hizmetlerinde kullanılacak silah, araç ve malzemelerle ilgili yapılacak teslimlerin veya bunların ithalinin özel tüketim vergisinden istisna tutulması sağlanmaktadır.

Maddenin sekizinci fıkrasının (a) bendiyle, 29/7/2002 tarihli ve 4769 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanununun “Kapsam” başlıklı 2 nci maddesi değiştirilmekte ve Kanunun kapsamı yeniden belirlenmektedir.

Maddenin sekizinci fıkrasının (b) bendiyle, 4769 sayılı Kanunun “Kuruluş” başlıklı 3 üncü maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, ihtiyaç duyulan yerlerde bölge eğitim merkezi kurulabilmesi imkânı getirilmektedir.

Maddenin sekizinci fıkrasının (c) bendiyle, 4769 sayılı Kanunun “Eğitim Kurulunun oluşumu ve görevleri” başlıklı 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasında değişiklik yapmak suretiyle, eğitim merkezlerinin danışma organı olan eğitim kurulunun üç ay yerine, her altı ayda en az bir defa toplanması sağlanmaktadır.

Maddenin sekizinci fıkrasının (ç) bendiyle, 4769 sayılı Kanunun “Öğretim görevlileri” başlıklı 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapmak suretiyle, eğitim merkezlerinin öğretim görevlilerinin oluşumu yeniden belirlenmektedir.

Maddenin sekizinci fıkrasının (d) bendiyle, 4769 sayılı Kanunun “Eğitim merkezlerine kabul” başlıklı 10 uncu maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, eğitim merkezlerinde hizmet öncesi eğitime kimlerin alınacağı ve sınav komisyonunun kimlerden oluşacağı düzenlenmektedir.

Maddenin dokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun “Açık ceza infaz kurumları” başlıklı 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapmak suretiyle, açık ceza infaz kurumlarının tanımı yeniden yapılmaktadır.

Maddenin dokuzuncu fıkrasının (b) bendiyle, 5275 sayılı Kanunun “Ziyaret ve görüşlerde uyulacak esaslar” başlıklı 86 ncı maddesine fıkra eklemek suretiyle, ceza infaz kurumlarındaki hükümlülerin ziyaretçileriyle görüşmelerinin kayıt edilebileceği ve kayıt işlemlerinin usul ve esaslarının da yönetmelikle belirleneceği hüküm altına alınmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 1- Madde ile, kurumların dış güvenlik hizmetlerinin, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç beş yıl içinde Adalet Bakanlığına devredilmesi öngörülmektedir. Bu süre zarfında, Adalet Bakanlığının çalışmalarını tamamladığı kurumlarda, Bakanlığın talebi üzerine, İçişleri Bakanlığı ile yapılacak protokollerle aşamalı olarak güvenlik hizmetleri devredilecektir.

Öte yandan, İçişleri Bakanlığı Jandarma Genel Komutanlığı tarafından yürütülmekte olan kurumların dış güvenlik hizmetlerinin, Adalet Bakanlığına devir işlemleri sonuçlanıncaya kadar, devri yapılmayan kurumlarda dış güvenlik hizmetleri, Jandarma Genel Komutanlığı tarafından yerine getirilmeye devam edilecek ve bu süreçte 2803 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin yürürlükten kaldırılan hükümlerinin uygulanmasına devam olunacaktır.

GEÇİCİ MADDE 2- Madde ile, Kanunla yapılan kadro iptal ve ihdaslarının uygulanmasına ve intikaline ilişkin hükümler getirilmekte ve güvenlik hizmetlerinde kullanılmak üzere, Adalet Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatına ihdas edilen kadrolara, 2013 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunundaki sınırlara tabi olmadan açıktan veya naklen atama yapılabileceği düzenlenmektedir.

GEÇİCİ MADDE 3- Madde ile, Kanunla getirilen unvan değişikliğine paralel olarak mevzuatta cezaevi müdürüne yapılmış atıfların ceza infaz kurumu müdürüne yapılmış sayılacağı hükme bağlanmıştır.

MADDE 21- Yürürlük maddesidir.

MADDE 22- Yürütme maddesidir.

